

George Airy, astrònom Reial (1801-1892, Anglaterra)

George Airy va realitzar nombroses contribucions en els àmbits de la Física i les Matemàtiques. Entre les seves contribucions destaquen la correcció de l'astigmatisme, l'estudi de les franges d'interferència, el càlcul de la densitat de la Terra i el quasi descobriment del planeta Neptú.

Va néixer el 1801 a Alnwick, Anglaterra. Es va graduar el 1823 al Trinity College de Cambridge. El 1826 es va convertir en professor Lucasià de matemàtiques i el 1828 en professor Plumià d'astronomia de la Universitat de Cambridge i director del recent inaugurat observatori de Cambridge.

El 1827 va realitzar el primer intent exitós de corregir l'astigmatisme a l'ull humà (el seu propi) mitjançant l'ús d'una lent cilíndrica d'ulleres. També va contribuir a l'estudi de les franges d'interferència, i el disc Airy, el punt central de la llum en el patró de difracció d'una font de llum puntual, que és nomenat en el seu honor.

El 1835 fou nomenat director de l'Observatori de Greenwich i Astrònom Reial. Va reorganitzar completament l'observatori de Greenwich, instal·lant nous aparells i rescatant milers d'observacions lunars de l'oblit. A més, va modernitzar el sistema de l'observatori per fer observacions extremadament precises de posicions estel·lars. També va exercir un gran poder dins de la comunitat científica britànica i es va oposar al suport del govern de la ciència, argumentant que la investigació era millor que es deixés en mans dels científics i les institucions privades.

L'any 1846 va començar a cartejar-se amb l'astrònom francès Urbain Le Verrier sobre les seves prediccions que les irregularitats en el moviment d'Urà es devien a un cos fins aleshores desconegut. Conscient que l'astrònom de Cambridge John Couch Adams havia fet prediccions similars, el 9 de juliol Airy va demanar a James Challis que realitzés una recerca sistemàtica amb l'esperança d'aconseguir el triomf del descobriment per a Gran Bretanya. Va fer tard perquè el 23 de setembre l'alemany Galle, des de l'observatori de Berlín, va descobrir la font de les pertorbacions: el planeta: Neptú.

El 1854 va utilitzar un nou mètode per determinar la densitat mitjana de la Terra. Es tractava de balancejar el mateix pèndol a la part superior i inferior de la mina profunda per mesurar el canvi de la força de gravetat.

Va morir el 1892 a Greenwich, a l'edat de 90 anys.